

АРМІЯ ЗАХОПИЛА ВЛАДУ В ГВАТЕМАЛІ

ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ РІШУЧІ ЗАХОДИ ПРОТИ КОМУНІЗМІВ

Гватемала. — З суботи на неділю в дні 30-го березня ц. р. відбувся військовий переворот, внаслідок якого перестав діяти уряд президента Ідігораса Фуентеса, і вся влада перейшла в руки полковника Енріке Перальти Азурді, до теперішнього міністра військових справ. Першим його урядовим актом було припинення діяння конституції та роз'яснення парламенту. Виданий збройними силами бюлетень повідомив, що "виконку і законодавчу владу" виконуватиме полковник Перальта. В цьому самому бюлетені говориться про те, що армія мусила діяти, бо держава була на межі пропасті тому, що дуже скріпівся комунізм в країні внаслідок прослідування його з-за кордону. Армія оскільки уряд, що підготував поворот до влади проти демократичних елементів, які були виникли в Гватемалі жертвами гватемальського народу. Президент Ідігорас планував оборонятися в своїй резиденції, але це йому не повелось, і він був заарештований вночі з суботи на неділю. Але пізніше йому дозволили виїхати разом із дружиною до Нікарагуї. Він залиш у Мананті в неділю вранці, що військовий переворот є добрий для Гватемали і для решти країн Центральної Америки. Заборонено всяку політичну діяльність. Полковник Перальта заявив, що мова йде про

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ЗАКІНЧИЛА ПЕРЕВІРКУ ДІЛОВОДСТВА, МАЙНА ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СТАНУ УНІОЗУ

Джерзі Сіті. — Впроваджені минулого тижня, від 25-го до 30-го березня, тут відбулася передбачена статуту перевірка діловодства, майна та організаційного стану Українського Народного Союзу, якою попереджено річні наради Головного Уряду цієї організації, що мають відбуватися на Союзі в тиждень, що починається 20-го травня, та яку передувала обрана на минулорічній конференції Головна Контрольна Комісія в складі:

ЗАКЛИК ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УНС

Головна Контрольна Комісія перебрала в дні 25-30 березня 1963 р. річну перевірку діловодства, майна та організаційного стану Українського Народного Союзу. Підробивши завіт цієї перевірки та завагаючи і висновки будуть представлені Головному Уряду на річних нарадах, що почнуться 20-го травня ц.р. Але, Головна Контрольна Комісія вважає за відповідне вже тепер поінформувати широкий загал членства УНСОУ в таких справах:

Щомісячні звіти головних касира і секретаря, друковані в "Свободі", є точні і правдиві та відображають вірно життя і працю нашої організації. Висхідні постанови 25-ї конференції вже були виконані, а інші є в процесі здійснення. Інвестиції УНСОУ принесли в 1962-му році 3.55 відсотків прибутку, а оцінка забезпечення грамот УНСОУ становила 132 відс. Майно УНСОУ в 1962-му році збільшилося на \$1,326.165.52. В тому році збільшилося в УНСОУ 4,093 членів, і після покриття втрат, загальна кількість членів УНСОУ в тому році збільшилася на 983. Загальний напрям фінансових інвестицій УНСОУ в бондах є здоровий і корисний, а інвестиції в гіпотечних позичках приносять більші прибутки і було б вказане їх більше поширювати.

Постійне збільшення кількості членства, як і майна та його інвестицій в бондах і гіпотечних позичках вимагають деяких змін у внутрішньому діловодстві та зокрема поширення бюрових приміщень, на що Контрольна Комісія звертала увагу вже на 25-й Конвенції.

Головна Контрольна Комісія закликає членів організації зацікавлені в діяльності УНСОУ та в його співпраці з Головним Урядом і Головною Канцелярією. З уваги на те, що в цьому році припадає 70-річчя з дня появи "Свободи", органу УНСОУ та сьогодні найбільш українського щоденника у світі, пошукати ці роки новими зусиллями та співпрацею нових членів і старшими лідерами збільшувати постійно членські ряди УНСОУ та посилювати і скріплювати його працю на всіх ділянках для добра членів УНСОУ та всього українського народу.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНСОУ:
Володимир Галан — голова, Володимир Коссар, заст. голови, Петро Пуцільо — секретар, Іван Кокільський і Іван Іванчук — члени.
Дано в Джерзі Сіті, Н. Дж., 29-го березня 1963 р.

У ФІЛАДЕЛЬФІЇ ВІДЗНАЧЕНО 70-РІЧЧЯ „СВОБОДИ“

Філадельфія. — Велика і активна місцевість Української Громади минулої неділі, 31-го березня, перша відзначала 70-річчя "Свободи", офіційного органу Українського Народного Союзу та найстаршого сьогодні українського щоденника в світі, влаштувавши з цієї нагоди бенкет-зустріч з відповідною програмою. Бенкет був влаштований стараннями місцевого Окружного Комітету Відділу УНСОУ з п. Степаном Гавришем на чолі та відбувся в заповненому шестерці залі Українського Гороманського Клубу при Френклін вулиці. Бенкетом, що його заупокоїв молитвою всь, о. монах Іван Михайло Федорович, проводив д-р Володимир Галан, головний контролер УНСОУ та президент ЗАУДК Комітету. Між представленими гостями за президентським столом м. і. були: пані Гавриш, дружина голови Окружного Комітету Відділу УНС, гол. радний УНС Іван Овечинський, голова місцевого Відділу УК-Комітету д-р Гнатюк, представники братнього Союзу Українців Католиків "Провидіння" гол. секретар Степан Спринський, гол. фінансовий секретар Теофіл Кульчицький і гол. касир пані Стефанія Вовчак та репрезентант щоденника "Америка" ред.

РАДА ДИРЕКТОРІВ УНК ВІДБУЛА НАРАДИ, ВИСЛУХАЛА ЗВІТІВ, СХВАЛИЛА РЕЗОЛЮЦІЇ І ВИБРАЛА КОМІСІЇ

Нью-Йорк. — В суботу, 30-го березня, тут у приміщеннях готелю Комодор відбулися цілоденні і перші після минаюлорічного Конгресу наради Дирекційної Ради Українського Конгресового Комітету Америки, на яких вислухано звітів з праці Екзекутиви та обговорено їх і обрано три комісії: організаційну, публікаційну та статутну, як також аннесено відповідні резолюції щодо дальшої праці. Народи відкрив президент УККА д-р Лев Добрянський, а проводили перший віце-президент п. Йосип Лісого. Основний звіт з праці УККА за минулого пів року часу, зокрема у Вашингтоні, склав проф. Л. Добрянський, накреслюючи при цьому загальну ситуацію на противагу цьому у фронті. В цьому році знову збільшилися демонстраційні виступи законодавців в Конгресі ЗДА в користь українського визволення з нагоди роковин 22-го січня. Всі виступи і заяви конгресменів і сенаторів видано тепер окремою відбиткою з "Конгресового Протоколу (Congressional Record)", з наступним листом конгресмена Флада. Брошуру видано тиражем 10,000 примірників. Наші громадяни повинні перевірити, чи є там заяви конгресменів з їхніх округів та сенаторів з їхніх штатів і подати, щоб до цих заяв вони прилучилися в наступному році. Окрему увагу віддав відповідає справі постійної конгресової комісії для справ повноважень націй, яка все це є предметом дебат в Конгресі. 27 конгресменів підтримало резолюцію в цій справі.

Знову наші громади та їхні повинні б вилучити на своїх конгресменів і сенаторів, щоб всі вони відгукнулися на важливу справу. Справа доможеться також листи громадян до конгресмена Смита, розглядає пропозицію на створення такої комісії. Великим досягненням Американської України буде побудова пам'ятника "Ієвченкові" у Вашингтоні та його відкриття в наступному році. Восени цього року відбулося відкриття площі, на якій пам'ятник стоїть. Ще не завершена справа пам'яткової поштової Шевченківської марки. Вона продовжується і також вимагає най-

ширшої підтримки з боку наших громадян та їх організацій. В цьому році сповістяться п'ять років від часу схвалення Конгресом ЗДА резолюції про Тиждень Повноважень Націй. В цьому році він триватиме від 14 до 20-го липня і вже тепер треба почати підготовку до його якнайширшого відзначення. На осей цього року, на час сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, запланована світова конференція всіх антибольшевицьких організацій світу. Зібрано багато матеріалів у зв'язку та про процес большевицького агента Сташніського. Весь матеріал переданий сенатській комісії безпеки за посередництвом сенаторів Кінтіна і Дадда та передбачається можливість сенатської переслухання в цій справі.

Звідомлення з праці Екзекутиви та канцелярії склав віце-президент Йосиф Лісого а д-р Ярослав Падох звітнував про стан каси і Народного Фонду, пропонуючи ряд нових заходів для їх скріплення. Над звітним розгорнулася широка дебата, після чого схвалено відповідні резолюції.

На закінчення наради обрано три комісії, в склад яких увійшли:

Комісія "Організаційна і Членська Справа": Йосип Лісого, д-р Роман Воронковський, Михайло Фурда, Олена Лотоцька, Роман Рогожа, Василь Мудрий, Антін Батюк, д-р Микола Пенко, Теодор Калашуба, Іван Вазарко, Богдан Гасюк, Юліан Ревал, д-р Степан Галамай, Богдан Коваль, Володимир Мауер.

Комісія "Публікаційна та Інформаційна": Йосип Лісого, Інат Білінський, д-р Ярослав Падох, Петро Павлович, д-р Матвій Стахів, Антін Драган, Володимир Душник, Володимир Комаринський, Іван Паливода, Євген Зиблікевич, Степан Женецький, д-р Петро Мірчук, д-р Мірослав Проккоп, Ярослав Гайлас і Лев Футала.

Статутова Комісія: Інат Фліс, д-р Матвій Стахів, Володимир Бачинський, Євген Лузницький, д-р Володимир Пушкар, Степан Ярема, д-р Володимир Комаринський і д-р Іван Рижий, Василь Мудрий, Марсель Вагнер, Михайло Піанак, Іван Демер і д-р Ярослав Падох.

Українські спортсмені здобули нові футбольні перемоги

Минулої неділі, 31 березня, футбольна дружина юнаків "Чорноморської Січі" в Нью-Йорку здобула чемпіонат і чару стейту Нью Джерсі, перемагаючи у фінальній зустрічі противника, П.А.Л. Ньюарк з рахунком 4:0. Воротами підійшли: Василь Каздоба 3 і Вільям 1. Вже як чемпіон стейту юнаки "Ч. Січі" грають за чемпіонат і чашу юнаків ЗДА і їх черговий противником у цих першествах буде представник стейту Мериленд.

"Трибу" виграв минулої неділі у Філадельфії змагання за Чашу Даффі з жидівсько-дружину Гакоа в Нью-Йорку вислідом 3:0. Воротами стріляли: Чижович, Ферейра і Нога. "Трибу" здобув цю перемогу Чашу Даффі.

УСК Нью-Йорк здобув перемогу 4:3 над Н.С.К. Брукліні дві точки у чергових місцевих змаганнях "Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу. Стрільцями воріт для УС-К-у були Сметтгірт 3 і Крук 1.

В сімковому футбольному турнірі, якого елімінаційні гри відбулися минулої п'ятниці, 29 березня, в залі Арморі в Ньюарку, взяли участь українські дружини "Чорноморської Січі" перемогли різницю комерца при стані 1:1. "Петерсон Доверс". Т-во "Кобзар" пані Оксана (Закінчення на стор. 4-й)

КАНДИДАТ НА ПРЕМ'ЄРА БРИТАНІЇ ДЕКЛАРУЄ ВІРНІСТЬ НАТО І ЗДА

Вашингтон. — Лідер опозиційної соціалістичної Партії Праці Гарольд Вілсон, який має всі шанси стати найближчим прем'єром Британії, заявив в минулу неділю у пресовому інтерв'ю, що "центром нашої (Партії Праці) закордонної політики є НАТО (Північно-атлантичний Союз)". Він заявив, що його приїзд до ЗДА мав на цілі висловити солідарність своєї партії з головними напрямними закордонної політики президента Кеннеді. Насправді, за коментарями американської преси, приїзд Гарольда Вілсона мав на цілі з'ясувати його стави до найближчих міжнародних проблем та розв'язати острах, що зміна консервативного керівництва в Британії на соціалістичне може відбитися на добрих американсько-британських взаємних чи спричинити поважні труднощі у відносинах між західними союзниками. Гарольд Вілсон дійсно виявив деякі дуже поважні різниці, існуючі в його поглядах та поглядах теперішніх офіційних лідерів Британії на різні міжнародні проблеми. Між іншим, він заявив про самостійну британську атомову зброю, зате за збільшення британських збройних сил на території Європи, в Надренії. Він заявив, що коли б прийшов до влади, то його уряд, мабуть, відкине будь-яку атомову підводну човни американського типу "Поляріс". Вілсон стоїть на становищі, що атомова зброя Америки і та, яку матиме НАТО, цілком достатні для відстрашення СРСР від загрози Європи. Він признає, що він буде старатися за реалізацію скасування постанов, прийнятих на американо-британській конференції в грудні мин. року в Нессо на Багамах про атомову підводну човни "Поляріс" для Британії і творення колективної підводної надводної морської флотії НАТО з різноманітною залогою. Вілсон виявив велику певність себе, як кандидат на прем'єра Британії. Його партія здобула перемогу в цілому ряді доповнюючих виборів у Британії, а Консервативна партія виявила постійний спадок популярності. Псганий і невдачний підхід до проблем членства Британії в Європейській Економічній Спільноті, безробіття, нерідка зусиль збільшити продукцію та пасивний платишний баланс — це головні причини — за твердженням Вілсона — чому консервативний уряд Мекміллена знаходиться перед програю в найближчих виборах, з яких переможно вийде Партія Праці. Щодо становища Вілсона до проблем Німеччини та комуністичного Китаю — двох справ, які викликали на Заході дуже погане враження і бурю протестів в Західній Німеччині, Вілсон обережно виминав відповіді, обмежуючи до твердження, що пресові вістки в цій справі, зокрема щодо його ніби "14 пунктів" закордонної програми, були цілком вірні. За тими "пунктами" Вілсон ніби поручає прийняти протекцію польського міністра закордонних справ Рапацького про неутралізацію та демілітаризацію Середньої Європи з двома Німеччинами, с рішуче проти будь-якого атомового озброєння Західної Німеччини та поручає прийняти комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй і виключення Вільного Китаю.

СССР атакує план ЗДА про атомову зброю для НАТО

Женева. — Головний делегат СРСР на Женевській конференції розробки, Сміон Царпкін, гостро заатакував в минулу п'ятницю 29 березня на засіданні тієї конференції план Америки створити атомову потугу в рамках Атлантичного Союзу (НАТО). Царпкін твердив, що допущення більшої кількості держав до користування атомовою зброєю збільшує загрозу вибуху атомової війни, при чому головню накидає на часті Західної Німеччини в умовах про ту колективну атомову потугу, Царпкін

Ранковіч буде наступником диктатора Югославії Тіта

Београд. — В трані ц. р. мають проголосити в Югославії нову конституцію, за якою буде встановлено неіснуючий респер пост віце-президента республіки і тоді стане ним Александер Ранковіч, колишній сільський кравець, а за комуністичного режиму — шеф югославської поліції. Ранковіч і з і в наприкінці минулого року до СРСР і там міг дуже сподобався

Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант відідає в перших днях травня ц. р. Београд і Вучаєшт, але позицію він ще не вирішив, чи поїде до Будапешту. Та подорож до комуністичних країн прийде після участі в конференції Адміністративно-координаційної Комісії ООН з оцінкою в Женеві.

Летувство п'ятих держав Атлантичного Союзу (НАТО) перебрало в дні 1-го і 2-го квітня ц. р. маневри в обшарі Середземного моря, щоб перевірити свою здатність до негайної відплатної атаки проти СРСР у випадку совєтської агресії. У тих маневрах візьме участь летувство ЗДА, Британії, Італії, Греції і Туреччини, як теж деякі інші держави. Американська морська флотія, стаціонарна на водах Середземного моря, Числа і типу літаків, які беруть участь, не подано.

Женевські переговори про міжнародне розроблення і заборону атомових детонцій не викликають надії на успіх — заявив колишній головний делегат ЗДА Артур Дін. Однак він назвав подчас Совєтського Союзу країною з почуттями відповідальності за атомову зброю. Коли б таку зброю дістала Куба або комуністичний Китай, то вони, мабуть, не мали б такого почуття відповідальності, як Совєти — сказав він.

Ракети „Поляріс“ можуть стріляти в глибину СРСР

Вашингтон. — Департамент Оборони повідомив 30-го березня, що перший атомовий підводний човен, озброєний атомовими далекосяжними і ракетами „Поляріс“, почав виконувати службу на Середземному морі. Пізніше там мають вислати ще два такі підводні човни. З огляду на безпеку не казаво того відомого, чи він є озброєний ракетами А-1 чи модернішими А-2. Перший підводний човен „Поляріс“ появилася на Середземному морі дещо скорше, як данише передбачали. Данише передбачали, що це станеться аж у квітні, а тепер

Ньюйоркські щоденники появилися знову після 114-денного страйку

Нью-Йорк. — Усі вісім ньюйоркських газет, що припинили бути вихід внаслідок страйку складачів та інших друкарських робітників, появилися знову з датою понеділка 1-го квітня 1963, після того, як досягнено порозуміння щодо нового контракту між останньою із страйкуючих друкарських спілок — фотограферами та видавцями газет. В голосуванні, що відбулося в неділю 31-го березня ц. р., фотографери погодилися 213 голосами проти 104 прийняти домовлений з видавцями контракт і цим допомогли закінчити довготривалий, бо аж 114-денний страйк. Негайно після голо-

В АМЕРИЦІ

● Білий Дім та Італійська амбасада заперечили поширювати нітку про те, що президент Кеннеді мав відкрити свою візиту до Італії в дні 17-ї уклається там за неспадше, так як у ЗДА неспадше вважає, "13". І з Вільного Дому і з амбасади заявляють, що дата Італійської візиту ще не установлена. З однієї джерела не затують, що Президент мав би прибути до Італії коло 20-го червня, і після двох або трьох днів мав би виїхати до Німеччини.

● 26-го березня з успіхом випробували в Кейпі Канаверал на Флориді найкращий американський ракету „Сатурн“, яка має виникнути в 1965 році трьох американських астронавтів, а пізніше має бути підси-

● 21-річний Гелен Клейбен, яка чудом врятувалася після 49-денного побуту в снігах і в голоді в північній Канаді, має відкрити нові і можливі, що їй треба буде відітати пальці на правій нозі.

● Суд присяжних в Ель Пасо, Тексас, визнав винним 38-річного Білла Сол Естеса, який погнав фармерів і фінансові компанії на суму багатьох мільйонів доларів, ведучи фіктивний підприємства та вдаючи величезного підприємця. Йому загрожують найвища кара до 25-ох років.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і доповіді, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати з газети матеріали, які не відповідають загальному характеру газети. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, які надіслані авторами. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, які надіслані авторами. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, які надіслані авторами.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Дві концепції

На тему взаємин між СРСР і Китаєм існують дві концепції. Одна з них, якою британські держави виправдували визнання комуністичного режиму в Китаї, наважалася з ними дипломатичних та торговельних взаємин, поставила в переконавання, що скорше між Москвою і Пекінгом прийде до повного розриву на ґрунті державно-територіальних спорів та політичних амбіцій. Визнання цієї концепції легковажить комуністичну доктрину, як спільну для СРСР і Китаю диктатуру, і твердить, що розбіжності між великодержавницькою Росією і великодержавницьким Китаєм куди більші, ніж їхні спільні інтереси в боротьбі проти Заходу. Тому прихильники цієї концепції прикладають надзвичайно велике значення до сучасного так званого ідеологічного спору між більшовиками і китайськими комуністами. Річ — мовляв — не в тім чи іншій інтерпретації творів Леніна-Маркса, а в погляді, з якого китайці взагалі ставляться до Москви, зокрема в погляді Мао Тсе-тунга до Хрущова, що його він, Мао Тсе-тунг, вважає за карбоніста і політичного грача, а не за державного мужа і, тим паче, комуністичного ідеолога.

Отож, в частині західного світу згаданий конфлікт між Москвою і Пекінгом коментується, як початок найпопастішого конфлікту російсько-китайських державних інтересів, конфлікту, що закінчується протестом Китаю до монгольських і мусульманських постоїв СРСР в Азії. Комуністичні вожді — чують — тому так палко борються теорією Маркса-Леніна про неминучість воєнного зіткнення між комуністичним і капіталістичним світами, що вони не мають нічого проти, щоб СРСР залучався в атомову війну, яка — на їх думку — скінчиться розвалом цієї імперії, після чого перше місце в Європі займе Китай, з амбіціями його володіння в усьому світі, як кількості міліардів нації, що не потерпить — чи потерпить розмірно мало — від атомової війни.

Проти цієї концепції стоїть переконання, що спільність комуністичних цілей обох режимів, в СРСР і в Китаї, важливіша для них, як усі суперечки і розбіжності. Очевидно — чують — коліс, за десяти років, мусять прийти до зіткнення за Сибір і країни на південній околиці від Каспійського моря, і декомунізаційний процес мусять охопити також Приамурський край. Випаде теж від російської імперії сателіти Зовнішня Монголія і з західного обшару Пасифіку окупіє Росія, а залишаться тільки два суперники — Китай і Японія. Але це мусять майбутнього. Поки що існує двополіс світу на комуністичній і вільній, з експансією комуністичного, що лупить державницький імперіалізм з комуністичним месієюм. Очевидно, що старокитайська погорда до європейців взагалі, а до москвітів зокрема, та персональний антагонізм між Мао Тсе-тунгом і Хрущовим долають олімпі до спору між Москвою і Пекінгом. Але це спір такий проминальний і Москва і Пекінг, напевно, закопають топір незгоди на базі спільного протиправного фронту, відкладаючи власні внутрішні спори до пізнішого часу, після "угроблення" Америки і її союзників. Таке становище займає офіційно і Хрущов у своїх деклараціях "вічної приязні" і більше, як приязні — "братерства" між обома комуністичними країнами.

Тільки дальший розвиток подій і тільки в перспективі довшого часу можна буде ствердити, котра з тих двох концепцій правильна. Поки що проти вільного світу загальні, а Америка зокрема, стоїть два смертельні вороги, і хоч дють воєна, може, один від одного незалежно, хоч і сваряться між собою, проте однаково грізні і ворожі.

Пошук з перебудовами

Останні роки в СРСР існують кілька напрямків під знаком перебудови до партійного, до державного, до господарського апарату. Ще добре не закінчилися з однією перебудовою, кремлівські голови на чолі з Нікітою Хрущовим починають чергову перебудову, здебільша в тих самих ділянках. Водночас із цим Хрущов, запевняючи кожну таку реформу, урочисто проголошує, що соціалістичне господарство набирає "всестороннього розвитку", що Союзний Союз іде до "нових рубежів", що він перебудує в усіх ділянках продукцію ЗДА.

Ще не прогукана справа з недавнього перебудовою партійного апарату по індустріальній і сільськогосподарській ліній від найвищої гори до найнижчої яви, що не засіла добре на своїх крилах совєтської бюрократії, поперемішували з одних станових на інші, а вже в Москві започаткували нову перебудову існуючих кількох керівних установ в один. Найнижчий Совєт Народного Господарства, але з більшою, як було досі, кількістю установ і міністерств. По-призначено нових керівників і міністрів, позм'янувано деяких старих в інших міністерствах, зчинено крик у пресі — і на тому закінчено увесь похід за здобуття "нових рубежів", поки не буде проголошена нова перебудова якогось керівництва в такій чи іншій ділянці. Все, як звичайно, відбувається в якнайбільшій згоді з принципами керівництва, встановленими ще... Леніном, не зважаючи на те, що за Леніна про ті чи інші проблеми теперішнього совєтського господарства не було ще й мови.

А тим часом "народне господарство СРСР", як перебудовує в кризовій ситуації, так і перебудує далі. Робітники по фабриках і заводах не то не перебудовують норм, а навіть не виконують встановлених партійними бюрократами планів продукції. Подібна ситуація існує і в сільсько-господарській ділянці. Встановлені Хрущовим та його експертами розміри рілної продукції залишаються далеко від проголошених тріумфально "перемог" і "досягнень", продовжується гостра нестача таких основних продуктів, як м'ясо, молоко та масло, і, що найважливіше, не зважаючи на всі декрети, промови і перебудови, земля й далі не хоче родити, а колгоспники й далі не спроможні дати більшу продукцію, як та, що її витискає з них безупинним криком і гонитвом партійний режим. Згідно з семірічним планом, до кінця 1965-го року, значить до останнього року цієї семіріччя, продукція молока мала б досягти 105 000 000 тонн і м'яса 16 000 000 тонн. Сьогодні, з початком п'ятого року семіріччя продукція молока досягла всього 16,5 мільйона тонн, а м'яса — всього 4,5 мільйона тонн, і немає абсолютного ніяких виглядів, що до кінця 1965-го року ця продукція вдасться підняти хоч би до половини встановленого плану.

Тому також немає надії, що змінить що-небудь в цьому напрямку і поправити індустрію чи сільськогосподарську продукцію новостворений "Найвищий Совєт Народного Господарства СРСР". Поки цей новий "совєт" усталилізується, поки нові міністри та керівники окремих відділів почнуть добре урядувати, мине ще принаймні один рік семіріччя, і досягати встановлених семірічним планом глобальних цифр продукції вже не буде часу. А того об'являю Хрущовим добробуту і тих проголошуваних програмію компартії достатків як не було, так і не буде. Совєтські робітники й колгоспники житимуть далі на одному з найнижчих у світі життєвих стандартів, не матимуть у що зодягатися, будуть тиснутися цілими родинами в одній кімнаті і їхні жінки з важким трудом здобуватимуть потрібні харчі. А компартія далі горлатиме про "нові рубежі".

Ярослав Курдюк

ЧОМУ ЗДА ПОВЕРТАЮТЬ ПРОТИ СЕБЕ СВОЮ ЗБРОЮ?

Коли, хочемо відповісти на питання, чому ЗДА повертають проти себе свою власну зброю, — скажемо конгресмен Гомфрі, — тоді мусять трохи глибше заглянути в історію наших трагічних помилок.

"Не біймо себе мати свою власну зброю", — це робимо дівітих самих помилок, — немовби підтримуючи конгресмена Гомфрі, заявив сенатор Кітінг. — Першим раз може помилилися навіть і наймудріша людина, але, коли помилки повторюються з тими самими фатальними наслідками, тоді тих, що їх роблять, слід засудити, а тих, що їх потягнення свідують, або толерують, слід назвати найбільшими злочинцями. У відомості до своєї батьківщини".

"А що найважливіше, — заявив у своєму виступі конгресмен Гомфрі — це те, що ми не хочемо нічого нового навчитися з тих помилок, що їх допустилися в минулому. Не соромимося пригадати, як свого часу наші кепські дорадники і "знавці" Китаю рекомендували доставити туди таку кількість зброї, що коли з неї попала в руки комуністичній гільдії одна третина, то вже це дозволило їм виграти війну проти уряду Чанг Кай-шека. Це свідчення у нашій пам'яті стоїть "ленд-ліз", коли ми так розсудили, що дали нашому тодішньому альянсу не тільки виграти війну, але й перейти на такі позиції, з яких продиктовано нам Потсдам, повну міжнародного осоромлення 38-му паралелю в Кореї і договір у В'єтнамі, де нашим воєнкам довелося ще довго кривавитися".

"Якесь постійне пихується недоцільності або перецінювання ситуації в тому чи іншому обшарі — сказав сенатор Кітінг — ставить нас перед фактом все нової помилки. І так далі чергового прикладу виставити навісті справу Смену, де ЗДА чому-дуже поспішали визнати новий уряд полковника Абдула Салляля і таким робом задовольнити на сто відсотків амбіцію "нейтрального" Нассера, який повністю підтримує т.зв. республіканський уряд Смену, але, з другого боку, повернули ми проти себе Йорданію і Сауді Арабію. Заохотили на те, що, коли ці дві держави перекинуть на фронт проти Смену (читай — Єгипту) доставлені американськими танки "шермен", базуючи та джегові літаки, тоді на Близькому Сході завариться таке, що "мала війна" не зможе, вмістити в собі того, що ми досі намагалися окреслити цією назвою. Наскільки ця справа загострилася найкраще свідчить остання заява уряду ЗДА, що коли б хто поважився розпочати війну на Близькому Сході, тоді ЗДА повернуть проти нього всю свою могутність.

Гострої критики зазнала політика ЗДА у відношенні до Югославії, яку Америка озброїла коштам понад двох мільярдів доларів, мабуть, тільки на те, щоб Тіто повернувся назад до Москви, куди його дорога була завжди багато ближча, як до Вашингтона.

Подібного роду гострі критичні зауваги висловили не тільки конгресмен Гомфрі та сенатор Кітінг, але й інші по-

літичні мужи на засіданнях Комісії закордонних справ, що веде свою діяльність під головуванням сенатора В. Мореа з Орегону.

Недавно дуже гострий критичний підпал доставив зброї країнам Латинської Америки. Осам, для прикладу, варто згадати, що Фідель Кастро віддав був десант кубинських патріотів у квітні 1961 року не лише більшовицькою зброєю, але в першій мірі танками "шермен", що їх колись американська влада у значній кількості передала Батистові, як літальну допомогу. З червня слідство виявило, що це були якраз танки "Шермен", які в Перу примусили конституційно вибраного президента зректися влади, і що той переворот вчинив полковник Гонтальво Бріцено, який перш ніж був вищий старшинський вишкіл у Форт Беннінг, Джорджія, де виховується чимало чужинських вищих старшин.

Таку, хоч і дещо відміну, зброю відігравала американська роль в аргентинській "революції" генералів проти генералів, і тому американські критики намагалися знайти конкретний вихід з цього заворуженого кола. Сенатор Гомфрі вже кілька років перестерігає, що т.зв. мілітарна допомога ЗДА заохочує й загартовує збройні перерони особливі в тих країнах Латинської Америки, які не всіляк дотримують навіть примітивного життєвого стандарту на тривалий погляд.

Щоб не втримувати приблизно 100-тисячної армії для оборони Південної Америки на основі традиційної політики, що випливає з доктрини Мондро, ЗДА вирішили перекинути видатки на цю армію у формі допомоги латинським державам. Згідно з статистикою ці видатки, починаючи від 1952 року, зросли з 11 мільйонів до 84 мільйонів доларів у 1963 році, які призначено на військову допомогу. Разом видано на цю ціль майже півмільярда доларів.

На тлі нужденнях хаток, винуватилих жінок — цікаво звучать зауваги дівчини, що слухає розповідь про квітучу Україну і про те, що з неї зробив "діалектичний матеріалізм".

Творці фільму — Мовшен Пікер Корпорейшен оф Америка в Шикаго — зуміли у простій, глибоко драматичній формі показати американському глядачеві, що це є московський комунізм і які трагічні наслідки потягас за собою навівисті людей, а то й цілих народів, що їх ще не навчили кривава історія майже пістолетного його існування.

Фільм "Два перед зером" скомпонований з уривків документальних фільмів із американських і — переважно — європейських фільмових бібліотек. Страшні у своїй реальності, вони, на жаль, з технічних причин (обмеженням часом до нормального півгодинного фільму) врізаються іноді у найбільш цікаві моменти для нас місця. Тож варто було б нашим фільмовим фахівцям пошукати їх та створити переконливий документальний фільм про трагедію першої в світі жертви комуністичної агресії — Украй-

"ДВА ПЕРЕД ЗЕРОМ"

"Два перед зером" — "Two before zero" — під цим загальною назвою, що нічого за себе не говорить, може зрозуміти незвичайний незвичайний цікавий документальний фільм, що його темою є з'ясування марксистсько-московського комунізму у найбільш переконливій формі — уривків з різних років від перших повстантів революції 1917-го року, а навіть перед нею, впродовж дальших років кривавої історії московського імперіалістичного комунізму аж по сьогоднішні часи.

У мистецтві оформленні розповіді старшого мужика (актора В. Ратбона), якого слухає молода дівчина (акторка М. Марфі), проходить перед очима до глибини зрушеного глядача усіх жорстокостей, що їх могла видумати тільки Москва, щоб адекватно протистояти довітові часу. Зокрема український глядач має нагоду бачити оригінальні знімки — драматичні сцени із розкопів у Війниці, дократного голоду, розкуркування, знищення церков.

Є там і оригінальні уривки фільмів з боїв під час першої світової війни, сцени з Берестейського договору, бої з часів революції, договір з гітлерівською Німеччиною в 1939 році, вибух війни з тією ж Німеччиною у 1941 році — перетинання дровів перед самим початком воєнних дій, здобування німцями прикордонних бункерів, переможний похід українськими землями німецької армії, жінка, що благословляє хрестом маршувачів відділів, розстріляних жертв комуністичної імперії, знайомих багатьом із нас сцен із пропагандного літа 1941-го року. Далі — Сталінград, відступ німців, Тегеранська конференція, Берлін у 1945-му році, Потсдам і Берлін у теперішню пору з "муром ганьби". Є там і сцени з еспанським війни, розкопи польських офіцерів, замордованих у Катині, заворушення в різних країнах світу, включно з Кубою — доказ, кудино прямує московський комунізм. Є й Ніда Хрущов, коли він у палаті ОН грозить світові.

На тлі нужденнях хаток, винуватилих жінок — цікаво звучать зауваги дівчини, що слухає розповідь про квітучу Україну і про те, що з неї зробив "діалектичний матеріалізм".

Фільм "Два перед зером" скомпонований з уривків документальних фільмів із американських і — переважно — європейських фільмових бібліотек. Страшні у своїй реальності, вони, на жаль, з технічних причин (обмеженням часом до нормального півгодинного фільму) врізаються іноді у найбільш цікаві моменти для нас місця. Тож варто було б нашим фільмовим фахівцям пошукати їх та створити переконливий документальний фільм про трагедію першої в світі жертви комуністичної агресії — Украй-

Помер лорд Беверидж

Лондон. — Лорд Беверидж помер 16-го березня цього року на 84-му році життя, присвяченого праці для поліпшення соціального положення народних мас Великої Британії. З лордом Бевериджем відійшла у вічність значна особа реформаторської боротьби за суспільну справедливість. Відлітки Генрі Беверидж не був тільки теоретичним чоловіком, що врятує дитину, а був активним діячем, що старався і зміг своїми заходами запровадити в життя.

Беверидж народився 1879-го року в місті Рангапурі, в Індії. Був він сином державного урядовця в тій країні, що була колонією Великої Британії. Чи то жужа народився в Індії, яку він бачив у своєму дитинстві, чи дитинстві нахил допомогати "бідним пригнобленим і бідним" (цитую Тичину). — в кожному разі, молодий Беверидж, що визначався великими здібностями в час університетських студій в Англії, не думав про професорську кар'єру. Він почав наукову досліджувати положення робітничих в Англії і шукати способу, усути їх безробіття, нужду і всієї нестачі в житті трудящих мас. Уже по закінченні першої світової війни Беверидж, як високий державний урядовець, виробив план забезпечення робітників проти безробіття, і в 1920 році він індустріальних робітників включено в цей план.

Однак, рухлива адача Бевериджа неабаром повернула його знов до наукової і педагогічної праці: в 1919-му році він прийняв пост директора Лондонської Високої Школи Економічних Наук, а який між іншим учився також Джон Ф. Кеннеді, теперішній президент ЗДА. В цій високій школі Беверидж і інші професори та студенти досліджували проблеми народного господарства і соціального забезпечення. Ще ширше розвинув свою наукову — дослідницьку діяльність Беверидж від 1937-го року в Університетському Коледжі Оксфорду, як його директор.

На цій праці застала Бевериджа друга світова війна 1939-го року. Тодішній уряд поставив Бевериджа на чолі міжміністерської комісії для соціального забезпечення. У час великої небезпеки для Англії у війні проти Гітлера Беверидж не сумнівався, що Німеччина буде розбита, і виробив план соціального забезпечення для своєї країни. Цей план був опублікований і створив для Бевериджа велику популярність в Англії та в широкому світі.

У 1944-му році Беверидж був обраний до парламенту, як кандидат Ліберальної Партії. Думав, що ім'я Бевериджа притягне маси населення до Ліберальної Партії. Однак, в загальних виборах до парламенту в 1945 році здобула перевагу соціалістична Партія Праці, і Беверидж утратив свій мандат. Партія Праці виступила з радикальним програмом в господарських питаннях і — перемогла.

Моральною перемогою Бевериджа був той факт, що соціалістичний уряд здійснив у великій мірі його програму соціального забезпечення, названу "державною добробутом" (Welfare State). Його заслуги відзначив уряд К. Етлі, який в 1946-му році запропонував королеві дати Бевериджеві титул лорда.

Лорд Беверидж працював невтомно до самої смерті над проблемами поліпшення долі трудячого людю, і його праця заслужила велике призначення в Британії і в світі. Слід зазначити, що сам Беверидж не любив означення "державна добробут". Він уважав, що громадянин не повинен надіятися тільки на державний апарат у справі соціального забезпечення: він кликав палко до цього все громадянство, добровільної допомоги і організації. Цим він хотів зробити справу соціальною справою цілого народу. В цьому ішов він за гласом серця, бо вроджена людяність і виховання в родині, що служила допомогти населенню Індії в добу колоніалізму, дали основу для діяльності Бевериджа.

Лорд Беверидж працював невтомно до самої смерті над проблемами поліпшення долі трудячого людю, і його праця заслужила велике призначення в Британії і в світі. Слід зазначити, що сам Беверидж не любив означення "державна добробут". Він уважав, що громадянин не повинен надіятися тільки на державний апарат у справі соціального забезпечення: він кликав палко до цього все громадянство, добровільної допомоги і організації. Цим він хотів зробити справу соціальною справою цілого народу. В цьому ішов він за гласом серця, бо вроджена людяність і виховання в родині, що служила допомогти населенню Індії в добу колоніалізму, дали основу для діяльності Бевериджа.

Віатор

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим співзасадниками 25-мільйонного майна організації!

Д-р М. Лоза

ДО ГЕНЕЗИ ПОВІСТІ "ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ"

(1)

В цьому році мине 50 років з дня смерті, а в наступному сповниться сто років з дня народження Михайла Коцюбинського. У зв'язку із цими роковинами присвячуємо цьому великому майстрові української прози оцю статтю.

В літературних справах Михайло Коцюбинський був тісно пов'язаний з Галичиною, бо там здружувався майже всі його твори в періодиках або окремих виданнях. Перше окреме видання його творів у кількох томиках реалізувала львівська Україно-Руська Видавнича Спілка. У зв'язку з цим директор Спілки Володимир Гнатюк наприкінці 1898 року наважав з автором кореспонденцію, яка тривала до кінця життя Коцюбинського — 1913 року. Очевидно, що відносини між Коцюбинським і Гнатюком не були вельми чистими.

В листі з 9 квітня (н. ст.) 1905 року Коцюбинський писав до Гнатюка: "13 або 14 квітня я вїду до Берліну до лікаря, але попередити заїду на пару днів до Львова. Дуже тішуся, що доведеться мені особисто познайомитися з Вами, шановний добродію! Я так давно вже бажав побачити Вас... Згадаю поїздку до Львова не була першою. Коцюбинський відвідав Львів уперше ще в 1890 році, але ті відвідини не породили ще у письменника глибокого зацікавлення життям галицької вітні українського народу. Це сталося

щойно після другої поїздки 1905 року, і то в основній мірі дякуючи Володимирові Гнатюкові.

Коцюбинський прибув до Львова саме під Великдень. Щоб показати гостеві з Придніпрянщини величезний звичай галицького села, Гнатюк і Франко поїхали з Коцюбинським до села Яковець, до дому о. Северіяна Борачка, що був там тоді парохом. Крім того Гнатюк і Франко багато розказували Коцюбинському про Гуцульщину і запрошували прийняти колись ліво до Криворівні, де — як знаємо — провадили ваканції багато наших видатних людей. Коцюбинський, певно, пообіцяв у поворотній дорозі завітати до Криворівні з Берліну письменник подався в поїздку по Західній Європі, але в листі, надісланому Гнатюкові з Риму 28-го травня 1905 року, не покладав уже на це великої надії. Там читаємо:

... Не знаю, чи побачу Вас, а хотів би. Хотів би особисто подякувати за ту незвичайно сердечну гостинність, яку Ви і в пані Ваших виявили під час перебування мого у Львові. До Криворівні наваж доїхати, бо не буде уже часу... І справді, Коцюбинський тоді до Криворівні не вступив. Але додому, до Чернігова, повертався знову через Львів. Вернувшись до Чернігова, писав він до Гнатюка 13 липня 1905 року ось що:

Дорогий пане Володимире!

Нарешті таки зібрався написати до Вас. Приїхав додому і вкочив у роботу, як у пекло. Сьогодні, дякуючи тому, що знайшов у мене і мав право виходити з хати, трохи вільніший.

От зараз сиджу у себе і уявляю собі Вас у Криворівні. І так мені хочеться бути разом з Вами серед гір, над річкою, разом грітися над сонцем і спокійно про щось розмовляти. Почути організм серед розмови цікаву, оригінальну колуміюку у Вашіх сміх. Побачити, як Ви поглядати і засмілюєтесь на сонці, як поздоровували та

як обходиться без всякої книжкової премудрості. Хочеться, а доводитися обходитися смаком. Ну та на се літо має відпустку, а на прийшли не одкараєтесь од мене, хоч би я хотів.

Мрія про Криворівню не скоро здійснюється. Все щось стоїть Коцюбинському на перешкоді. Думав він зреалізувати свій план у 1909 році під час чергової своєї поїздки за кордон, цим разом до Італії, на острів Капрі. Згідно з планом мав він, повертаючись з Капрі через Львів, заїхати до Криворівні. Чому так не сталося, пояснює Коцюбинський в листі до Гнатюка з 4 серпня 1909 року, писаного вже з Чернігова:

Дорогий пане Володимире! Не писав до Вас зі Львова з досади. (Гнатюк був тоді в Криворівні — М. Л.). А де ж! Вїхав я з Капрі раніше, ніж міг би вїхати (27 ст. ст.), а все через те, що поспішав до Криворівні. Отже, як мав мене ще з Флоренції доїх, то не давав спочити цілу дорогу до

Львова та ще прав і у Львові. До того було дуже зимно. Міркував я, міркував та й сказав собі годі, бо залізницею до Криворівні не доїде, доведеться йти кінсьми, нічого теплого з собою не мав, отже була переді мною немала перспектива мокнути і застудитися, а це було б зовсім не практично, коли я їдучи за кордон поправляти своє здоров'я. Отак я мусів зреалізувати і швидше податися додому. А Ви пишете, що в Криворівні була чудова погода, і тільки жалю мені завдасте...

Запрошуючи Коцюбинського на Гуцульщину, Гнатюк хотів показати письменникові цей чарівний кут української землі в надії, що безпосередній контакт з гуцулами піддасть нову тему для його нового літературного твору. А Гнатюкові дуже хотілося, щоб талановита рука Коцюбинського змалювала Гуцульщину. Про це невдовзі писав він Коцюбинському 29 травня 1910 року: Вас зацікавили би — на мій погляд — настільки гу-

НЕДІЛЯ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА В ПОЛЬЩІ

Прийшла неділя. Це єдиний день відпочинку в школі для всіх, в тому й для наших українських студентів нашої школи в Польщі. Кожен використовує його, як йому подобається: один вчиться від ранку до ночі, другий спить, а третій займається іншим, їде до церкви чи до костелу помолитися Богу. В невеличкому польському містечку...

гато знають. Та чи варієне з знання, коли охота немає? А в них вона була. І всі раділи, всі співали, прославляли Всевисшнього українського милозвучного пісню. Після Богослуження друзі відібралися на двір, знайомілися з домі незнакомими студентами та студентками, чи з селянами, що приїхали тут з далеких сіл, з провінції.

Мішан у церкві небагато, вони боялися, щоб була, не побачив сусід поляки і не розконтрибували їх. Такі міркування до певної міри оправдані, та годі про це балакати, ось їде трамвай, треба поспішати.

Кажуть, — не страшно в громаді й умирати; ідуть, жартують, а все по-українськи; в тому й річ, щоб показати нашим польським сусідам, щоб зблизити наші мови й українизувати. А це для деяких нещодавно сатисфакція. Ідучи до трамвая, хтось встиг купити вже нове число „Нашого Слова“ і саме тремтіння зацікавленим гуртом молоді його переглядали, починаючи з матримоніальних оголошень. Дівчата цікаві знати, чи гарний той парубок з Англії, Америки, Канади чи Австралії, що в нього і катанка власна, і в банку грошків чимало, і нова „кара“, і хто знає що й ще йому подобне.

А хлопці, що й казати, не веселі, бо ніхто з чорнобривих не звертає уваги на крайове оголошення; чужинки не годяться брати, а наші українці з капіталістичного Заходу ніяк не хочуть оголошень слати.

Аж ось знайома зупинка. Гамірливе товариство висідає і розходиться хто гуртом, парами чи одинцем. Вже пізно. Студенти з академічного дому спішать на обід, який незвичайно смакує. Наші українці почувалися тут, як у Києві. Їх вводи повно, всюди чути як не Грися то Івана і Маруся тут й Оксана. Навіть кухня українська.

Присутність в адміністрації нікому досі незнайомих української душі спричинила вперше появу на столі традиційних наших вареників. Шкода тільки, що їх так купно, бо деякі студенти давно вже їх не смакували. З апетитом у гурті росте й гумор, та скоро помічається, що далеко не всі тут присутні. Деякі же вчора ввечері, а деякі нині раніше, вдаліся в далеку селу та міста, де тільки живе група наляканих польським шантаном наших земляків. Вони осмілюють її, заохочують до активної праці на українській ниві, пригадують ополченням русинам слова Воробкевича:

В суботу 6 квітня 1963 р. від 6 до 10 години вечера, в кіоску: в домі СУМА під № 2457 W. Chicago Ave., та в неділю 7 квітня 6-8 год. в домі 11 до 2 години по полудні в домі підлітків Українського Народного Союзу під № 643 N. Western Ave., в ПІКАГО

відбудеться
ЯРМАРОК
карток, гарних, мистецько виконаних писанок, Великодніх карток, та ін. ЦІН ЗНИЖЕНИХ ЦІНАХ.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ
Осередок ім. ген. хор. Т. Чуприни в Нью-Йорку

— влаштується —
ВЕЧІР

ПІСНІ, МУЗИКА І ТАНКУ
Неділя, 7 квітня 1963 р. о год. 5.30 веч.

В АУДИТОРІЇ
JUNIOR HIGH SCHOOL, Avenue "B" В НЬО-Йорку

В ПРОГРАМІ ВІСТУПАЮТЬ:
• Мішані й чоловічі хори при Осередку під багатору М. Корнелією.
• Танцювальні гурти під кер. О. Генієв.
• Дитячий хор Юнація під кер. проф. О. Стратеука.
• Рецидивний гурток під кер. п. А. Давиденко.
• Фортіфіковані і скрипкові солісти виконавці (сестер) В. і М. Сиди.
• Акордіоністи — гурток під керівництвом проф. О. Стратеука.
• Ансамбль Вандуристів під кер. П. Давиденко.
ВСТУП: \$1.50 для старших; \$1.00 для студ. молоді; \$0.50 від 12 р. до 18 р. Для дітей вступ вільний. Запрошуємо все Українське Громадянство

Увага! РОЧЕСТЕР, ОБІРН І МАНЧЕСТЕР

В неділю, 7-го квітня 1963 р. в год. 3.00 по полудні в залі

UKRAINIAN CIVIC CENTER 831 Joseph Ave. — ROCHESTER, N.Y.

— відбудеться —
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ

з РОЧЕСТЕРУ, ОБІРНІ І МАНЧЕСТЕРУ, в яких повинні взяти участь Урядовці і конвенційні

Делегати наступних Відділів УНСОЮЗУ:
36, 38, 202, 217, 269, 283, 285, 289, 316, 340, 343, 367 та 437.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Звіт Окружної Управи
2. Членська кампанія УНСОЮЗУ 1963 року (розподіл квот)
3. Святкування 70-ліття щоденника „Свобода“
4. Дискусія, внесення і запити
5. Вибір нової Окружної Управи.

У Зборах візьме участь

Анна Герман

заст. гол. передсідки УНСОЮЗУ.

До участі в Зборах запрошені теж всі члени УНСОЮЗУ та все місцеве Українське Громадянство.

Окружний Комітет Відділів УНСОЮЗУ в НЬОАРКУ, Н. Дж.

скликає на

суботу 6-го квітня 1963 року в год. 7 вечером в приміщенні

УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛИ

при 180 Вільям вул. в НЬОАРКУ, Н. Дж.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ НЬОАРСЬКОЇ Округи

До участі в цих Зборах зобов'язані Урядовці і Делегати останньої конвенції наступних Відділів:

14, 27, 87, 65, 76, 133, 142, 152, 219, 234, 272, 322, 329, 359, 371, 413, 459, 490.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття Зборів
2. Доповідь гол. передсідки УНСОЮЗУ
3. Кампанія 1963 року і розподіл квот нових членів по Відділах
4. Влаштування Інтересу нагоди 70-ліття „Свободи“ УНСОЮЗУ
5. Справа курсів для секретарів і організаторів.

У Зборах візьме участь

Йосип Лисогір

головний передсідки УНСОЮЗУ.

ЗА ОКРУЖНИЙ УПРАВУ

Ю. БАРАНЮК — В. САЛАБУН — Д-р О. УТРИСКО

НЬОАРК

Неділя, 21-го квітня 1963 р. год. 6-та

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Субота, 4-го травня 1963 р. год. 8-ма

Кажуть, — не страшно в громаді й умирати; ідуть, жартують, а все по-українськи; в тому й річ, щоб показати нашим польським сусідам, щоб зблизити наші мови й українизувати. А це для деяких нещодавно сатисфакція. Ідучи до трамвая, хтось встиг купити вже нове число „Нашого Слова“ і саме тремтіння зацікавленим гуртом молоді його переглядали, починаючи з матримоніальних оголошень. Дівчата цікаві знати, чи гарний той парубок з Англії, Америки, Канади чи Австралії, що в нього і катанка власна, і в банку грошків чимало, і нова „кара“, і хто знає що й ще йому подобне.

А хлопці, що й казати, не веселі, бо ніхто з чорнобривих не звертає уваги на крайове оголошення; чужинки не годяться брати, а наші українці з капіталістичного Заходу ніяк не хочуть оголошень слати.

Аж ось знайома зупинка. Гамірливе товариство висідає і розходиться хто гуртом, парами чи одинцем. Вже пізно. Студенти з академічного дому спішать на обід, який незвичайно смакує. Наші українці почувалися тут, як у Києві. Їх вводи повно, всюди чути як не Грися то Івана і Маруся тут й Оксана. Навіть кухня українська.

Присутність в адміністрації нікому досі незнайомих української душі спричинила вперше появу на столі традиційних наших вареників. Шкода тільки, що їх так купно, бо деякі студенти давно вже їх не смакували. З апетитом у гурті росте й гумор, та скоро помічається, що далеко не всі тут присутні. Деякі же вчора ввечері, а деякі нині раніше, вдаліся в далеку селу та міста, де тільки живе група наляканих польським шантаном наших земляків. Вони осмілюють її, заохочують до активної праці на українській ниві, пригадують ополченням русинам слова Воробкевича:

Слово рідне, мово рідна, Хто вас забуває, Той у грудях не серденко Тільки камінь мас.

Тієї неділі прийшла моя черга їхати „в терен“, і я після чотирьох годин їзди поїздом опинився в напівукраїнському селі, з течею книжок для дітей і докладом про життя і творчість українського письменника Йосипа Маковця. Мої слухачі з зацікавленням слухали гумористичних творів письменника, які я навмисне підбирав, щоб заохотити молоді і старших купувати і читати українські книжки. Після такої візити люди відживали духовно, активізувалися національно в рамках створеного Українського Суспільства — Культурного Товариства. І я був вдоволен, що люди мене розуміють, що в нас, як кажуть, спільна мова. Пізнім полуднем вертаюся на стацію, щоб о 14-й годі бути вдома, бо в дорозі треба ще пересідатися.

На стежці, що веде з села, зустрічаю маленького хлопчика. Він пасе корів. Думаючи, що це українська дитина — питаю по-нашому: як ти називаєшся? — Інськ каже той. А до школи ходиш? Так, я вже почав. То вчесь добре, а як виростеш — будеш українським козаком, заохочую його. — Так, буду українським козаком — відповів хлопчик, з гордістю приймаючи серйозний вид. Коза-

ків він дуже любить. Видно, мій попередник розказував про них у їхньому селі.

Вже потім, коли поїхав, надіслав поїзд. Дуже підголювало до загальних лекцій. Пересідаючи переривав працю. Мусивши чекати на поїзд, я зустрічав друзів. Вони розказували про свої враження з зустрічей з громадянством.

Один з них приносить дуже сумну вістку: Степан Вандера вбитий. Про це йому сказав селянин, що сховався в Мадриду. Відомість несподівана і робить на нас пригніблююче враження. Зцілюються зуби, голос тремтить. Знаємо, що вбивця з Москви позолотилися простягнувши своє поплізнє українською кров'ю в руці. Сумно, дуже сумно, що з такою невеселою вісткою ділитимось з друзями, що безтурботно може забавлялися на вечірних у українській домі.

Описав же й ціла польська преса заговорили про ліквідацію нашого Провідника, присутності йому прихвильї фашиста, націоналіста і всьїх іншїх.

Минуло кілька літ. В холодний зимовий ранок їду з групою студентів з Сиракуз на Другу Середньосхідну Конференцію СУСТА до м. Трой, Нью-Йорк, щоб допомогти нашим друзям з Ренсалу Польського Інституту в плодотворній праці для добра української молоді. Звичайно, маю багато застережень щодо організації праці і її реалізації та все таки радію, що наша українсько-американська мова зміє думати і працює для спільного добра, тим більше, що прийшла на світ уже на вільній землі Вашингтона.

Видно, козацькому роду така нема перемена. Ціль наша — помігти у визволенні поневоленої України, а доріг до неї багато.

Після Конференції усі пристрої бачилися на танцювальній забаві в Коговзі, а місцеві громадяни приймають нас з

Можливо, пройде ще не одна неділя, не один рік мине і де одну жертву складе ще наш Народ на Вистарі Свободи, та ідея свободи Української Нації переможе, бо вона живе в наших серцях, в українській душі, а для неї й кривд не страшні. Треба вірити, що й нам засвітить сонце і що знов принесе радію веселу вістку про синьо-жовтий прапор над вільним, зодоланим Киском.

М. Дубровський

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

бл. п. мтр. Софроні ЛЕВИЦЬКОГО складає \$10.00 на НТШ в Сарселі Теодор ЛЕВИЦЬКИЙ

Замість квітін на могилу брата

3 українського життя в Німеччині

Нова Управа Німецько-Українського Товариства

Мюнхен, 2 березня — (вл) Німецько-Українське Товариство відбуло 28-го лютого тут свої чергові Загальні Збори, в яких взяли участь 40 українців і німців з Мюнхену й околиці. Після вшанування пам'яті померлих членів Товариства, — проф. І. Мірчука, проф. О. Юрченка, Ліді Семенюк та Людвіга Візенера, — відзначили голову, д-р Фрідріха Редера, виступили з доповіддю з діяльності Товариства, а д-р Григорій Прокопчук звітував про фінанси й господарку. Останні Збори Німецько-Українського Товариства відбулися в листопаді 1960 року.

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

МАШІНІСТИ

Operator with some Horizontal Boring Mill Experience. Досвідчений Engine lathe. Постійна праця, добра платня, преміальні умови.
Телефонувати MA 5-0928 після 9:30 ранку.

STATIONARY ENGINEER

3 лаясесом на Нью-Йорк. Праця у Oil Burner Plant. Добра платня, постійна праця. Досконала нагода для відповідного. 1102 PROSPECT AVENUE BROOKLYN, N.Y. SO 8-4567

Тоді було освячено порозуміння і згоду між двома Товариствами, які існували від ряду років. Обидва Товариства злилися в одну організацію і тим самим скріпилися діяльність не тільки у Мюнхені, але і у провінції. Найбільшими успіхами Товариства були величаві концерти для вшанування пам'яті Шевченка і Лисенка, відновлення квартального журналу "Україне", запрошення Дому ім. Т. Шевченка, влаштування кількох культурних і товариських імпрес, виступів Юрія Клена тощо.

Загальні Збори Товариства схвалили Звіт Управи і оплесками прийняли рішення нагородити почесною грамотою кол. референта високих шкіл у баварському міністерстві культури, проф. д-ра Райнфельдера. У своїй доповіді, відзначивши прихильність українського народу, проф. Райнфельдер, висловив вдячність за увагу до нього і надію, що прийде час, коли ми всі, тут зібрані, зможемо зустрітися у свободній Україні. Особливе призначення від Товариства надіслало також секретарка пана Гільгера, за її довготривалу працю для племянника німецько-української приязни.

До нової Управи Німецько-Українського Товариства виб-

рано: на голову д-ра Ф. Редера, двоє заступників — проф. Ю. Студинського та посла Гакша, секретарями — д-ра Г. Прокопчука, пана Гільгера і проф. В. Максимовича. Членами Управи стали — д-р О. Витоняк, проф. д-р Райнфельдер, доцент Вернер, реґістрар-директор д-р Ф. Ругландль. Пресовим референтом перебрано В. Левика.

У дискусії над далішніми планами праці висловили учасники зборів побажання поширити діяльність товариства на всю Німеччину, видавати регулярно часопис "Україне", видати короткий і популярний довідник про Україну для німців, реалізувати проєкт Українського Дому ім. Шевченка і відзначити 45-ліття діяльності організації.

Майстерність у маскування

Мюнхен, 4 березня — (вл) Крайове Об'єднання Українського Християнського Руху в Німеччині влаштувало 1 березня чергову доповідь для Мюнхенської громади, на яку запрошено на прелєгента ред. М. Добрянського. Темою доповіді було "Сучасний стан релігійної справи в Україні". Доповідач висловив вже на початку доповіді твердження, що в Україні, а також в цілому ССРСР, немає жадної лібералізації в релігійних справах. Москва лише майстерно маскується у своїй політиці супроти Церкви. Це маскування проводиться головним чином з метою захвату жорстокої боротьби проти релігії, боротьбу, яка ведеться на всіх відтинках життя, перед свободним світом. Доказуючи свою тезу, доповідач назвав численні цитати з московської преси, видаваної в Україні і інших республіках ССРСР. На основі тих цитат прийшов ред. Добрянський до висновку, що відліг на релігійному відтинку існувала від 1941 до 1962 року. Тепер почався знову генеральний наступ на все, що з Церквою і релігією зв'язане. Але наступ на релігію проводиться також і в час відліг. Наприклад, в році 1958 видали в Україні 51 книгу безбачливості літератури, накручено цілий ряд фільмів, випущено 12 антирелігійних плакатів, відкрито в Києві Університет атеїзму (побач скоріше відкритої катедри атеїзму та такого ж факультету). На противі 1960 і першої половини 1961 років відбулося в Україні понад 50 процесів за релігійні "проступки". Терор проти Церкви провадиться також ще іншими методами. Напр. до домашніх релігійних робітників дають істів, перешкоджають в Богослужіннях, ліквідують церкви і монастирі. Найбільше жорстокою акцією є відбирання від релігійних батьків їхніх дітей. Кількома реченнями схарактеризував доповідач легальні і нелегальні секти в ССРСР та боротьбу проти них більшовицької влади.

В дискусії над доповіддю виступало багато слухачів. Найбільше цікавим виступом був, однак, пані Теодорівна, яка звернула увагу, що сучасна політика Москви є нічим іншим як конспективним здійсненням заповітів Леніна, які він виразно з'ясував у книзі "Дитяча хвороба, ліви́зні" в комунізм". Пані Теодорівна спростувала твердження одного дискусанта, що в ССРСР немає протирелігійних законів. Після 1941 р. більшовики, вправді, не цитували "По-

3 НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЙ УВАН У ЗДА

Пленарна конференція пам'яті Теодосія Осьмачки

22-го грудня 1962 р. Українська Вільна Академія Наук спільно з Об'єднанням Письменників "Слово" влаштувала у великій залі Академії вечір, присвячений світлій пам'яті Теодосія Осьмачки, що помер 7-го вересня 1962 р. на запалення легень у шпиталі на Лонг Айленді, Н. Й.

Переповнена зала. Публіка оглядала стенди, на яких Архів - Музей УВАН виставив матеріяли до життя і творчості Осьмачки. Вечір відкрив президент Академії Олександр Архімович і передав провадити його Григорію Костюкові.

Доповідь виголосив Юрій Лавриненко. "Головні риси життя і творчості Теодосія Осьмачки". Доповідач каже, що еміґраційна громадськість і преса слабо відгукувалися на смерть письменника, який мав бути гордістю і найвидатнішим літературним світу. Для України Осьмачка не тільки письменник, це також живий символ доби Розстріляного Врождення, поетичне й особисте втілення творчої сили, страждання і нездоланності людини. Колишні нападники, вивчаючи докладно добу і творчість Осьмачки, будуть дивуватися як мало відчували і розуміли його сучасники.

Стиль Осьмачки відзначав у собі всю складність і суперечливість його доби. Автор "Кручі" (1922), "Скитських вогнів" (1925), "Клеку" (1929) і "Поета" не окреслив одним "ізомом", бо він поет універсальних вимірів. Найбільше було б підстав назвати його творцем українського експресіонізму в поезії. Однак, бачимо в нього також суперечливу гигаґантичну метаморфу, чужою в нього часом виразно романтичні ліричні ноти, як також екзистенціалістичне світобачення закінченості й ізоляції людини. А поруч стихії поезії, що з її піснями і думками, з її Шевченком іде в далечині миколу як до "Слова о полку Ігоревім". Тичина, Осьмачка, Бажан, три поети з них кожний цілком власним своїм рідним способом, творили універсальний стиль нового барокко.

Говорячи про повісті Теодосія Осьмачки, доповідач сказав: "Коли Яновський відновив традицію Гоголя по лінії "Тараса Бульби", Микола Куліш — по лінії "Ревізора" і "Мертвих душ", то Осьмачка відновив лінійку мірогородських і частково петербурзьких повістей Гоголя. Осьмачка утвердив себе, як найбільшій наш сучасний белетрист". Колишні приблизно 1922 р. українська Академія Наук у Києві влаштувала заходами свого місцевому літературний ранок за участю Тичини, Рильського, Осьмачки. Сергій Сфремов привітав першу

книжку Осьмачки "Круча", як старт великого поета. Академія також спонукала Осьмачку вчити англійську мову і готуватися на перекладача Шекспіра. Сорок років пізніше, перед самою смертю Осьмачки вийшов том його перекладів "Макбета" і "Генріха IV" — в яких Шекспір звучав українською мовою, немав рідного. Осьмачка ніби був народжений для такого дала. Він довершив і цього творчого подвигу, подолуючи хворобу, що загрожувала йому з одного краю землі на другий. Нездоланий за життя — поет здобув собі безсмертя.

У виконавців Гіриакі і Добровольської лунає мистецьке слово Осьмачки.

Після доповіді Ю. Лавриненка Йосип Гіриак і Олімпія Добровольська виконали добірку поезій з усіх книжок Осьмачки, включно з уривками з поезії "Поет". Після промови Євгена Маланюка вони виконали також уривки з трьох повістей Осьмачки — "Старший Боярин", "План до двору" і "Ротонда дошугубців". Пишемо, виконали, бо їхні мистецькі читання розкривало драматичний характер і суть поезії та прози Осьмачки. Воно наче вводило до залі живу велику постать і давало відчуття до болі гостро, який скарб загубила Україна зі смертю Теодосія Осьмачки.

Свєген Маланюк — "Про Осьмачку"

Свєген Маланюк почав із спогаду. Сорок років тому українська мова у таворі Шекспіра жадно ловила звисті з батківищини — нові книжки з Києва сприймали як подарунок долі. То були Рильського "Сіня далечин", Филиповича "Земля і вітер", Тичини "В комічному оркестрі". Тоненьку книжечку Теодосія Осьмачки "Круча" читали й перечитували. З формального боку вражала своєрідна поетика, ніби "модерна", але й монолітна. Потім прийшли "Скитські вогні" і "Клеку".

Національний демонізм, який був насамперед, насичував його всього. На еміґрації Осьмачка звернувся до прози — в ній було його головне поклоніння. Це була людина тяжка й складна в усіх відношеннях. Його особистість теж надалася до роману, але для написання такого роману треба б теж великого таланту — Шекспіра або Гоголя. Осьмачка був як корінь — усець у землі. На ньому запеклась кров.

Свою промову Свєген Маланюк завершив прочитанням вірша, що його він написав, коли почув про смерть Осьмачки:

Не хочу, ні, цих похорон, прости.
Хай тільки ворон тріщ десь прокряче,
Що ти похований, ти, неповторний, ти,
Осьмачке, символе, як Вій, від мук незрчий!

Ні, не ув'язити глиня чужини.
Твою туну, твій попл вогнепальний,
Бо правники, що будуть мов сини,
Вогонь розпалить в вічний спочивальні.

Посадять дуб. І щоб горбок прикрить,
Чебрець розселять килимом дум'яним.
Внизу Дніпро котитиме блакити,
А в Києві шумітимуть каштани.

361рка на надгробний пам'ятник Осьмачки. Наприкінці цього урочистого вечора для вшанування світлої пам'яті Теодосія Осьмачки, голова "Слова" Григорій Костюк оголосив, що заходами Академії і "Слова" утворився Комітет для вшанування пам'яті Осьмачки та збирання його літературної спадщини.

Грошові пожертви на пам'ятник на могилі Теодосія Осьмачки посилали на адресу Академії.

Л. і Д.

Увага!

ПЕРТ АМБОЙ і ОНОЦІЯ!

В неділю, 7-го квітня 1963 року в год. 3.30 по полудні

в приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
при 760 State Street — Perth Amboy, N.J.ОРГАНІЗАЦІЙНИ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів
УНСОюзу

в яких повинні взяти участь УРЯДОВЦІ, ПРЕДСТАВНИКИ та Конвенційні ДЕЛЕГАТИ ось таких Відділів УНСОюзу:

104 — 155
168 — 209 — 294
306 — 312 — 315 — 332
342 — 344 — 349 — 353 — 372

з місцевостей:
ПЕРТ АМБОЙ, ПЛЕНФІЛД, БАРНД БРУК, АНСЕЛІН,
КАРТЕРЕТ, ЛІНДЕН, МЕТЧЕН, РАГВЕН, МЕНВІЛ
і НЮ БРАНСВІК.ДО УЧАСТІ В ЗБОРАХ ЗАПРОШУЄМО ВСІХ ЧЛЕНІВ
УНСОЮЗУ ТА УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН
ЦИХ МІСЦЕВОСТЕЙ.ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
Кость НАКОНЕЧНИЙ, Іван Володимир ЯНІВ,
председник, секретарУ Філадельфії відзначено 70-річчя
„Свободи“

(Закінчення зі стор. 1-а)

Генґало, Спортивний Осередок „Трибул“ його голова п. Роман Савчак та д-р Роман Головинка, та багато інших. Зокрема представлено заслужених діячів і піонерів громади д-ра Павла Дубаса, д-ра Єміля Гарасима, п. Романа Карбінника та багатьох інших, як і політичних діячів адв. Том Дармопроя, п. Смайлі, міського радного В. Кріша, п. Блейклі, кандидата на посади міста п. Демонта та прочитано привітальну телеграму від посади міста.

Програму бенкету вступним словом започаткував п. Мих. Гавриш а коротку вступну промову виголосив гол. председник УНСОюзу п. Йосип Лисогір. Таку ж коротку доповідь про основні цілі, яким служить „Свобода“ від початку свого існування: самозбереження української спільноти на американському континенті та визволення українського народу на рідній землі виголосив ред. А. Драган. У мистецькій частині програми виступили: солістка Марія Мурована при фортепіановому аккомпаніменті Роксолани Гарасим, фелетоніст Микола Попеділок і танцювальний гурток місцевого ЮСУМА під проводом Миро-

● До Тодіа прилетів британський міністер закордонних справ лорд Гом з своєю дружиною. Він висловив на вступі радість з приводу відвідання прегарної японської країни. Британський міністер говорив про найвищих японських державних мужиків про всі головні міжнародні справи.

НОВОВІДКРИТИЙ
Клюб
ЕВРОПЕЙСЬКИХ
кухарів і кельнерів

Поміщення на 500 чоловіків. Клуб приймає спільників і робітників і тих, які хотіли би навчитися. Наука — в п'ятницю і суботу вечорами від 6 год. Клуб знаходиться в ресторані на розі 4-ої вул. Ave. A. Навпроти будуватиметься великий проєкт — 20 поверховий дом.

57 Ave. A
New York 9
Тел. CAnal 8-9922

ТАРЗАН, ч. 5008. Крик терору!

Світало, і тоді дався чути крик терору, який заморожував кров!

Чоловіки вибігли надвір і побачили, як збігла Труди Джокнес вибігла з жіночої халупи...

І зомлівши, безпомічно впала на землю.

ТАРЗАН, ч. 5008. Крик терору!

Світало, і тоді дався чути крик терору, який заморожував кров!

Чоловіки вибігли надвір і побачили, як збігла Труди Джокнес вибігла з жіночої халупи...

І зомлівши, безпомічно впала на землю.

ТАРЗАН, ч. 5008. Крик терору!

Світало, і тоді дався чути крик терору, який заморожував кров!

Чоловіки вибігли надвір і побачили, як збігла Труди Джокнес вибігла з жіночої халупи...

І зомлівши, безпомічно впала на землю.

U.S. Bank Company

48 E. 7th St.

Tel.: GR 3-3550 New York City

Попробуйте самі написати ПІСАНКУ.

Прибори для цього: писальце, фарби, віск, взори, поєнення — одержите в APCC.

BUSINESS OPPORTUNITY

НА ПРОДАЖ

Offset & Letter Press

Заснований 1885

COMMERCIAL STATIONERY

ДОБРЕ ВЛАШТУВАННЯ

Послється 56" x 100, будинок 20 x 136. Продає за уваги на пенсії. Досконале купно.

Огляньте, щоб оцінити. Власник — MI 7-0966

Milk Routes For Sale

ДОБРИ ВАНТАЖНИ АВТА. Досконалий приєд. Добра нагода. Call Mr. Ross. Між 11-4 P.M.

NA 9-1090

ДО ВІНАЙМУ

6 кімнат мешкання на першому поверсі, 2 б'льон до зоологічного городу на Бронксі. Власник українськ. Давонити по інформації: CY 8-1098

ЗЕЛА, ЯКІ БУЛИ УЖИВАНІ

ВІД ТИСЯЧ РОКІВ І ПРИНОСИЛИ ПОЛЕГШІ ПЕРІ БАГАТІХ НЕДОМАГАННЯХ

ПОРУЧАЄМО ТАКІ:

На ромашки — Elde Root 100 гігул — \$4.00;

На боні якоро міхура — Hebraks, No. 85 — 100 гігул — \$4.00;

На високе тиснення кропи — H.B.T. — 100 гігул — \$4.00;

На мери — велоні гігул — No. 91 — 100 гігул — \$4.00;

При „днілі молоту“ — Hot Flashes Corn Seal Compound гігул, 100 — \$4.50;

При запаленні жовтого м'язця — GBT гігул — 100 — \$4.00;

При боліх гігул Ulcerine — спонсирований екстракт лє — 1 1/2-місця гігул — \$6.50.

KIEHL PHARMACY, Inc.

заснована 1851.

Chemists and Druggists

109 3rd Avenue

поміж 13-ою і 14-ою вул.

NEW YORK, N. Y.

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.

Директор

Похоронний Заведення

123 East 7th Street

NEW YORK, N. Y. (9)

Tel.: GR 5-1437

СОЛІДНА ОБСЛУГА.

ІВАН КОВАЛЬЧИК

FUNERAL HOME

Completely

AIR CONDITIONED

Займається

ПОХОРОНАМИ в СЕНТІ

NEW JERSEY.

Ціна приступна для всіх.

Обслуга чесна й найкраща.

У випадку смутку в родині,

кличте, як в день, так і в ночі:

John KOWALCHUK

129 GRAND STREET

(cor. Warren Street)

JERSEY CITY 2, N. J.

Tel.: HENDERSON 4-5131

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в

BRONX, BROOKLYN, NEW

YORK і ОКОЛИЦЯХ.

Контрольована температура.

Модерна каліція для ужитку

ДАРОМ.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y.

Tel.: ORchard 4-2568

ВИЩІ
ДОХОДИ
НА ВАШИХ
ОЩАДНОСТЯХ

4%

SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION

126 Market Street, near Main

PATERSON, N. J. • AR 4-4204 • Daily, 9-3; Fri. Eves. 6-8

FREE PARKING at Maiden Lane Lot, cor. Hamilton & Union Streets

SAVE by the 15th—EARN from the 1st

ДВІ НОВІ КАНЦЕЛЯРИ
В. КУЗЬМИНСЬКОГО

КВІНС
86-29 139 вул.
Jamaica-Briarwood
Tel.: OL 8-6330

Шодня виключно неділі і суботи від 11 ранку до 8 веч.
Додатковий: BMT Queens Blvd; IND Subdiv Blvd або Van Wyck Subdiv.

З браку досвідчених сейлсменів, ми покажемо дом тільки за попередній телефонічний умовлення. Масово релігійний вибір домів в Нью-Йорку, Бронксі, Брукліні і Кайко.

United Real Estate Co.

Платівка награна в часі останньої тріумфальної подорожі Капелі поповненим складом з новими солістами.

Я прослухав Вашу платівку з моїми друзями, на мою і їх думку нічого кращого не можна собі уявити. Думаю, що попит на цю платівку буде великий. М. М. Віннігер

Платівкою я захоплений, думаю, що її можна видавати більше, як будького. II. В. Торонто

Загальне враження добре, особливо подобається мені закінчення, — витримані з повного мистецького мірою й смаком. Навіть ціна платівки \$5.00 та \$0.50 за упаковку й пересилку. Задоволення разом з запла-тою спрямовувати на адресу:

P. O. Box 119

UKRAINIAN BANDURIST'S CHORUS

Hamtramck Br.

Detroit 12, Michigan

УПРАВА КАПЕЛІ

НАЙКРАЩИЙ

ВЕЛИКОДНИЙ ПОДАРУНОК

НОВА ДОВГОГРАЮЧА

ПЛАТІВКА

Капелі Бандуристів

Дирігент Іван ЗАДОРОЖНИЙ

ЗМІСТ ПЛАТІВКИ:

„Байда“, „Дума про Нечай“, „Кант про Почаївську Боку матір“, „Ой за гора та із-за лімалу“, „Сонце гір“, „Сусідка“, „Грай кобзарю“.

ВІДГУКИ:

„Сусідка“, проти якої я не раз протестував, щим разом мені подобастся. В. В. Дітройт

Вражені з Вашої платівки захоплююче. Н. М. Мінеаполіс

Клієнти позитивно оцінюють і реагують на Вашу нову платівку. Вона буде мати великий успіх. М. В. Дітройт

Платівка добра, думаю, що добре піде в продаж. Висилайте 100 штук та подайте ціну. К. А. Торонто

Таким чином дискусія висловлювала цікаві думки, що доповнювали доповідь. З критичних слів, щодо доповіді, треба згадати закид, що доповідь не згадувала в своїй доповіді джерел не-більше-вищих. Він не зачитував ані одного голосу української свободної преси, яка постійно приносить цікаві і важливі вістки про релігійне життя в Україні, боротьбу Москви проти українських Церков, мучеництво українського священства та ві